

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, declarat de către inculpatul

Eftodii Victor Xxxxx, născut la xxxxx în or. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.10.2016-21.12.2016
2. instanța de apel: 19.01.2017-06.06.2017
3. instanța de recurs: 18.08.2017-25.10.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Eftodii Victor Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 alin. (1), (2) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei complementare stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 9 luni 6 zile, fiindu-i stabilită prin cumul total, pedeapsă definitivă 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 9 luni 6 zile .

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Eftodii V. la 19.09.2016, în jurul orei 06.00-06.10, conducând automobilul de model „BMW 525”, cu n/î XXXXX, a fost stopat de către inspectorul de patrulare din cadrul INP a IGP a MAI, Dumanschi Sergiu, la intersecția str. M. Viteazul și Columna, mun. Chișinău, care având suspiciuni că șoferul a consumat băuturi alcoolice, i-a solicitat trecerea alcooltestului „DRAGER”. Eftodii V., fiind supus alcooltestului „DRAGER”, a fost stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l, care conform prevederile art. 134² din Codul penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Așa dar, Eftodii V., a

încălcat cerințele art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase ce provoacă reducerea reacției. La fel, Eftodii V. a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control, permisul de conducere perfectat pe numele său.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Russu V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale la soluționarea chestiunii privind pedeapsa aplicată inculpatului, ce consideră că este prea severă;

- Eftodii V., atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată, inițial nu a avut intenția de a se eschiva de răspunderea faptelor sale, dar din contra a colaborat activ cu organele de drept, s-a căit sincer de cele comise, și-a recunoscut integral vinovăția, a îndeplinit conștient toate indicațiile colaboratorilor de drept, ceea ce denotă faptul, că ultimul nu este o persoană social periculoasă pentru societate și aplicarea unei astfel de pedepse, este neechitabilă;

- pentru examinarea cauzei penale în termen cât mai restrâns, Eftodii V., a înaintat o cerere în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin care a solicitat respectuos, examinarea dosarului în procedură simplificată, fiind de acord în totalitate cu probele administrate de către organul de urmărire penală, recunoscându-și în totalitate vinovăția și s-a căit sincer de cele comise;

- Eftodii V., nu este o persoană social periculoasă cum este menționat în sentință și față de el, instanța de judecată avea toate temeiurile legale de a aplica o pedeapsă neprivativă de libertate;

- instanța de judecată la momentul emiterii sentinței, a ignorat în totalitate cele invocate de către inculpat aplicând o pedeapsă mult prea severă, ceea ce este inadmisibil;

- invocările instanței de judecată, precum că corectarea și resocializarea condamnatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, astfel s-ar obține scopul de corectare a inculpatului, sunt neîntemeiate și nefondate, ceea ce încă o dată denotă faptul, că instanța de judecată la momentul examinării cauzei penale nu a examinat sub toate aspectele legale și în ansamblu probele pentru a emite o sentință temeinică și legală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, care, de fapt, este și obiectul apelului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal și celor din articolul 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Instanța de apel a reținut, că cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și potrivit articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitei minime de pedeapsă principală prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat. În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite care, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică ca fiind ușoară și circumstanțele ce influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă.

În viziunea instanței de apel, prima instanță a stabilit în speță starea de recidivă și în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, a aplicat pedeapsa în cazul unui cumul de sentințe, dat fiind că, după pronunțarea sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, dar înainte de executarea completă a pedepsei, Eftodii V. a săvârșit prezenta infracțiune, astfel instanța de judecată corect, a adăugat, în întregime, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Instanța de apel a mai indicat, că sentința cuprinde considerente argumentate, pentru care nu se aplică condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare inculpatului, în acord cu recomandarea oferită prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” potrivit căreia, instanțele de judecată nu sânt în drept să aplice condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei față de persoanele care au săvârșit infracțiuni în cazul recidivei (art. 90 alin. (4) Cod penal).

În atare situație, instanța de apel a reținut, că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege sau pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei de către inculpat - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor articolelor 79 și 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale la stabilirea pedepsei penale, astfel i-a fost aplicată o pedeapsă prea severă;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată nu a avut intenția de a se eschiva de răspundere, dar din contra, a colaborat activ cu organele de drept, s-a căit sincer de cele comise, a recunoscut integral vina, a îndeplinit conștient toate indicațiile colaboratorilor de drept, ceea ce denotă faptul că nu este o

persoană social periculoasă pentru societate și aplicarea unei astfel de pedepse, este una neechitabilă;

- pentru examinarea cauzei în termeni cât mai restrânși, a înaintat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, fiind de acord cu probele administrate de organul de urmărire penală, recunoscând în totalitate vina, căindu-se sincer de cele comise;

- instanța la momentul emiterii sentinței, i-a aplicat o pedeapsă mult prea severă, ceea ce este inadmisibil;

- invocările instanței, precum că corectarea și resocializarea condamnatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, astfel s-ar obține scopul de corectare a inculpatului, sunt neîntemeiate, ceea ce denotă faptul că instanța nu a examinat cauza sub toate aspectele.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece în argumentele invocate de recurent nu sunt indicate concrete erori de drept, ce denotă faptul că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (comiterea infracțiunii în stare de recidivă), de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a făcut referire la nici un punct din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că inculpatul indică faptul, că instanțele de fond i-au aplicat o pedeapsă prea aspră, neținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei. Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în recursul declarat este semnalat temeiul de casare prevăzute la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul critică hotărârea adoptată numai referitor la neaplicarea de către instanțele de fond a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlățească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de până la 1 an.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că de către instanțele de fond inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, aplicând și prevederile art. 82 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 6 luni închisoare. Iar conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Eftodii V. i-a fost adăugată, prin cumularea totală a pedepselor, partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16.09.2015, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 9 luni 6 zile.

Reieșind din textul hotărârilor instanțelor de fond, se reține că aceste instanțe au luat în considerație faptul, că Eftodii V. a comis o infracțiune ușoară, anterior a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar în calitate de circumstanțe agravante a fost reținut, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

La fel, instanța de recurs atestă, că instanțele de fond just au reținut faptul, că Eftodii V. a comis infracțiunea în stare de recidivă, astfel acesta a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 31-33), iar ulterior, la 19 septembrie 2016, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că potrivit bonului de plată (f.d. 69), Eftodii V., a executat integral pedeapsa sub formă de amendă, la data de 21.11.2016, astfel concluzia instanțelor de fond, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi infracțiuni cu intenție, la 19.09.2016, antecedentele penale nefiind stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă. Mai mult ca atât, la momentul comiterii infracțiunii în cauză, Eftodii V., nu executase deplin nici pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În acest mod, de către instanțele de fond, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Ce ține de critica inculpatului, precum că a colaborat activ cu organele de drept, s-a căit sincer de cele comise, a recunoscut integral vina, a îndeplinit conștient toate indicațiile colaboratorilor de drept, a înaintat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, fiind de acord cu probele administrate de organul de urmărire penală, ceea ce denotă faptul că nu este o persoană social periculoasă pentru societate și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, este una neechitabilă, Colegiul penal notează, că potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei lui Eftodii V. au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, aplicând acestuia în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsă de 6 luni închisoare, ținând cont și de faptul că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, au coborât pedeapsa închisorii aproape de limita minimă admisibilă de art. 82 Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, de către inculpatul Eftodii Victor Xxxxx, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie